

Václav A. Hruška
O interpolaci

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 64 (1935), No. 5, 146--147

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121273>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1935

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

$$\frac{dz_i}{dx} = r_i z_i, \quad (i = 1, 2, \dots, n). \quad (4)$$

Jestliže charak. rovnice má samé rozličné korene, z (3) dá sa určit systém riešenia y_1, y_2, \dots, y_n dif. systému (1).

Keď charak. rovnice má $n - \kappa$ násobný koreň, pomocou (4) z (3) dostaneme

$$y_\nu = \sum_{i=1}^{\kappa+1} d_{\nu i} c_i e^{r_i x} + \sum_{i=\kappa+2}^n d'_{\nu i} y_i, \quad (\nu = 1, 2, \dots, \kappa+1), \quad (5)$$

kde $d_{\nu i}$ a $d'_{\nu i}$ sú determinanty a konstanty. c_i sú integračné konstanty. Pomocou týchto dostaneme z (1) nehomogenný lin. dif. systém o $n - \kappa - 1$ rovniciach pre $y_{\kappa+2}, \dots, y_n$. Každá funkcia y_1, y_2, \dots, y_n takto určená obsahuje n integ. konst. hodnôt, preto riešenie je obecné.

Jestliže je $r_{\alpha_0}, \alpha_1, \dots, r_{\alpha_0}$ zase α_0 -násobným koreňom ($\alpha_1 + \dots + \alpha_0 = n$), vtedy pre $\gamma_{i\lambda}$ máme ρ lin. hom. systémov tvaru (2), (3), (4) a (5).

O interpolaci.

V. Hruška, Praha.

V poslední době byly vydány některé mnohamístné tabulky bez vyšších diferencí, což v nich velmi znesnadňuje interpolaci. Uvádím na př. K. Hayashiovy Sieben- u. mehrstellige Tafeln ... a Andoyerovy 14místné Nouvelles Tables Trigonométriques. K interpolaci v těchto tabulkách osvědčilo se mi užívati mnohočlenů, které pro $x = a$ a pro $x = a + h$ nabývají týchž hodnot jako interpolovaná funkce $f(x)$ a jichž derivace v těchto bodech nabývají resp. hodnot $f'(a)$ a $f'(a + h)$. Takovou formuli [Láska-Hruška, Teorie a praxe numerického počítání, str. 130, vzorec (8)]

$$f(a + nh) = f_0 + n^2 (3 - 2n) (f_1 - f_0) + n (n - 1)^2 h f'_0 + n^2 (n - 1) h f'_1 + Z_3(x), \quad x = a + nh, \quad 0 \leq n \leq 1, \quad (1)$$

$$Z_3(x) = \frac{1}{24} n^2 (n - 1)^2 h^4 f^{IV}(a + \Theta h), \quad 0 < \Theta < 1 \quad (2)$$

lze snadno psáti v symetrickém tvaru velmi vhodném pro numerický výpočet, klademe-li v ní $m = 1 - n$,

$$f(a + nh) \approx m^2 (3 - 2m) f_0 + n^2 (3 - 2n) f_1 + nmh (m f'_0 - n f'_1). \quad (3)$$

Práce spojená s interpolací touto formulí jest přibližně stejná jako při interpolaci Everettovou formulí o druhých diferencích, hranice zbytku vzorce (3) však jest

$$|Z_3(x)| < \frac{1}{24} h^4 f^{IV}(a + \Theta h),$$

tedy 9krát menší než hranice zbytku Everettovy formule. Tak na př. při kroku $h = 0,001$ v zmíněné 12místné Hayashiově tabulce funkce e^x , ($x < 3$) bude

$$|Z_3(x)| < \frac{3^2 \cdot 0}{3^2 8^4} \cdot 10^{-12},$$

tedy plně vyhovující, kdežto formule 3. řádu o středních diferencích již nikoliv.

Ještě markantnější jest to, užíjeme-li mnohočlenu, jehož také druhé derivace se rovnají resp. $f'(a)$, $f'(a + h)$ pro $x = a$ a pro $x = a + h$:

$$\begin{aligned} f(a + nh) &= m^3 (10 - 15m + 6m^2) f_0 + n^3 (10 - 15n + 6n^2) f_1 \\ &+ hm^3 (4 - 7m + 3m^2) f'_0 - hn^3 (4 - 7n + 3n^2) f'_1 \quad (4) \\ &+ \frac{1}{2} h^2 m^3 n^2 f''_0 + \frac{1}{2} h^2 n^3 m^2 f''_1 + Z_5(x), \\ x = a + nh, \quad m &= 1 - n, \quad Z_5(x) = \frac{1}{7^{\frac{1}{2}} 0^{\frac{1}{2}} n^3} (n - 1)^3 h^6 f^{VI}(a + \Theta h), \\ |Z_5(x)| &< \frac{1}{4^6 0^1 8^0} h^6 f^{VI}(a + \Theta h), \quad 0 < \Theta < 1, \end{aligned}$$

proti zbytku

$$|\bar{Z}_5(x)| < \frac{1}{10^5 2^4} h^6 f^{VI}(a + \Theta h), \quad 0 < \Theta < 1$$

interpoláční formule pátého řádu o středních diferencích. Tak na př. při interpolaci v 10 místné části zmíněné tabulky funkce e^x ($3 \leq x \leq 10$) o kroku $h = 0,01$ byl by zbytek podle vzorce (4)

$$|Z_5(x)| < \frac{1^2 \cdot 0 \cdot 0}{4^6 0^8 0^0} \cdot 10^{-12},$$

tedy přesnost vyhovující, proti nevyhovující přesnosti

$$|\bar{Z}_5(x)| < 60 \cdot 10^{-12}$$

interpoláční formule 5. řádu o středních diferencích.

Zajímavé jest, že integrací interpoláčních vzorců tohoto druhu obdržíme kvadraturní formule, které uveřejnil bez důkazu prof. K. Petr v Časopise pro pěstování matematiky a fysiky, 1915, str. 454. Tak na př. integrací vzorce (4) obdržíme

$$\begin{aligned} \int_a^{a+h} f(x) dx &= \frac{1}{2} h (f_0 + f_1) + \frac{1}{10} h^2 (f'_0 - f'_1) + \frac{1}{1^{\frac{1}{2}} 0^{\frac{1}{2}}} h^3 (f''_0 + f''_1) + Z_5 \\ Z_5 &= \frac{1}{10^0 1^{\frac{1}{2}} 8^0 0^0} h^7 f^{VI}(a + \Theta h), \quad 0 < \Theta < 1 \end{aligned}$$

za předpokladu spojitosti $f^{VI}(x)$ v oboru $(a, a + h)$.

Un théorème sur les intégrales trigonométriques.

J. Karamata, Beograd.

Dans la Note „Weiterführung der N. Wienerschen Methode“ (Math. Zeitsch. 38, 701—708) j'ai démontré un théorème (le th. B') concernant les intégrales de Laplace $\int_0^{\infty} e^{-st} A(t) dt$. L'objet de